Trafiklandstingsråd
Kristoffer Tamsons (M)

INTERPELLATIONSSVAR
2018-02-08

LS 2017-1498

Svar på interpellation 2017:56 av Malin Fijen Pacsay (MP) om jämställdhetskonsekvensbedömningar av landstingets transportplanering

Malin Fijen Pacsay (MP) har ställt följande frågor till mig:

1. På vilket sätt arbetar landstinget för att bidra till ett jämställt transportsystem?
2. Håller du med om att det skulle förbättra styrning mot att uppnå jämställdhetsmål om vi hade underlag med jämställdhetskonsekvensbedömingar av fler transportinvesteringar?
3. Vill du stärka jämställdhetsintegreringen genom att utveckla landstingets underlag för politiska beslut?
4. Hur viktiga tycker du jämställdhetsbedömningar är i relation till andra beslutsunderlag?

Som svar vill jag anföra följande:

När ett beslutsärende tas fram i dag görs det en social konsekvensbeskrivning (SKB). En SKB utgår från människors olika livssituationer och behov när en fysisk förändring ska genomföras. Den sociala konsekvensbeskrivningen kopplar samman de fysiska och ekonomiska perspektiven med de sociala konsekvenser, nyttor och eventuella negativa effekter, som en infrastrukturinvestering har. Exempelvis har detta att göra med placering av belysning och liknande på stationerna och övrigt som skall tas i beaktande vid planering av ny- och ombyggnationer.

SKB är en förhållandevis ny typ av studie i infrastrukturutredningar i Sverige. Däremot finns lång erfarenhet av till exempel barnkonsekvens-, jämställdhets-, hälso- och trygghetsanalyser. En SKB innehåller bland annat dessa perspektiv.

Ur ett samhällsperspektiv är ett sätt att öka jämställdheten, jämlikheten och delaktigheten i samhället att satsa på kollektivtrafikinvesteringar, enligt Centrum för folkhälsa, 2015. Detta är en av anledningarna till att vi just nu genomför den största utbyggnaden av kollektivtrafiken i modern tid. Kollektivtrafik som är anpassad till de olika behov (målpunkter, bra turtäthet under olika tider på dygnet, placering på hållplatser) som män och kvinnor har bidrar till ökad jämställdhet, enligt Sveriges Kommuner och Landsting, 2013.

Ur, Trafikförvaltningens Strategi för hållbar utveckling – för den regionala kollektivtrafiken i Stockholms län från 2013, kan man läsa, under princip §8 ”Trafikförvaltningen ska beakta olika gruppers förutsättningar och behov i kollektivtrafiken för att bidra till en ökad jämlikhet och jämställdhet i regionen”. Med detta avses genom att beakta olika gruppers förutsättningar och behov i kollektivtrafiken kan Trafikförvaltningen bidra till ökad jämlikhet och jämställdhet i regionen. Principen har en bred ansats och omfattar stora delar av Trafikförvaltningens arbete med jämlikhet, jämställdhet, barnperspektiv, folkhälsa och trygghet. Där alla delar är viktiga.

Denna princip har tillkommit för att samtliga verksamheter inom Stockholms läns landsting ansvarar för att länets invånare behandlas likvärdigt, att ingen diskrimineras och alla invånare ska ha samma möjlighet att få tillgång till den vård, trafik och service som landstinget erbjuder.

Men en viktig aspekt som ej får missas i detta arbete är trygghet. När vi i dag kan se hur tryggheten i samhället minskar och otryggheten breder ut sig blir det ännu viktigare. Här finns också en tydlig jämställdhetsproblematik där kvinnor känner sig otrygga i större utsträckning än män. Med cirka 20 000 kameror, varav ca 4 700 i stationsmiljöerna, en egen trygghetscentral och ett omfattande avtal med ordningsvakter samt därtill både högre ambitioner och i närtid utökade trygghetsinsatser, tar vi detta på största allvar.

Jämställdhet handlar om lika rättigheter för kvinnor och män. Det kan ses som ett tillstånd när kvinnor och män har samma möjligheter och skyldigheter. Både kvinnor och män ska ha samma makt att forma sina egna liv. Detta ska självfallet gälla i kollektivtrafiken så som i övriga sektorer.

Därmed anser jag interpellationen besvarad

Stockholm den 8 februari 2018

Kristoffer Tamsons